

Поезія (в перекладі М. Федоришина)

Йоса Бусон

"день смеркайся
ніч розвидняйся" —
квакають жаби

у смутку
теж є радість
осіннє надвечір'я

суріпиці квіти
місяць на сході
сонце на заході
ген далеко
за повільними днями
сива давнина

до свічки
запалюють свічку
весняний вечір

перед білою хризантемою
затремтіли-завагалися
ножиці

весняне море
від зорі до зорі хвилю шле
хвилю шле

покинута
не розгинаючи спини
рис саджає

осипався цвіт
крізь віття сакури
проглядає храм

лиш про батька-матір
думки мої

осені присмерк

навколишні села

глибоким сном заснули

водоспад шумить